

Referat: Lucius Cornelius Sulla, consul al republicii romane

Razboiul aliatilor, din 90-88 i.e.n., la care Sulla a participat ca legat al consulului Lucius Iulius Caesar, ii ofera un prilej suplimentar pentru intarirea prestigiului sau in crestere. In luptele contra samnililor, armata comandata de Sulla obtine la Stabies o victorie hotaratoare, care, scotand din lupta pe cei mai activi, alaturi de marsi, dintre aliati, provoaca incheierea razboiului. Un prim efect al acestei reusite fu alegerea sa, in 88 i.e.n., in functia de consul al republicii, incredintandu-i-se comanda in razboiul asiatic, cu Mitridate al VI-lea cel Mare, regele Pontului.

Acesta, profitand de dificultatile de mobilizare create Romei de razboiul aliatilor alunga, in alianta cu Armenia, pe regii Cappadociei si Bithyniei, aliati ai Romei, ii inlocuieste cu protejati ai sai si zdrobeste o oaste romana insarcinata de senat cu reprimarea pontienilor. Orasele Asiei Mici, pe care Mitridate o ia in intregime, il intampina pe acesta ca pe un eliberator, chiar insularii (cu exceptia Rhodosului) ii deschid portile (Lesbosul il preda pe comandantul oastei romane, Manius Aquilius), imparte in cinci satrapii teritoriul cucerit si, pentru a reduce posibilitatea de construire a oricarei lovituri din spat e, Mitridate ordona macelarirea tuturor romanilor (inclusiv femele, copii si sclax italici), cu totul 80 000 de victime intr-o singura zi.

Proclamand libertatea oraselor grecesti pe care scuteste de dari pe timp de cinci ani, Mitridate atrage in alianta antiroman! Atena, Sparta, Eubeea, Beotia, Ahaia. Amenintata astfel chiar in Europa, Roma grabeste pornirea campaniei contra lui Mitridate, incredintandu-i comanda lui Sulla, care, in 88 i.e.n., paraseste Roma indreptandu-se spre Nola, unde cantona armata (cea mai mare parte). Doi tribuni ai plebei il ajung, insa, la Nola, pentru a-i comunica noile hotariri adoptate la propunerea tribunului Publius silpicus Rufus: reintoarcerea in Roma a popularilor izgonii in 100 i.e.n. dupa inabusirea miscarii lui Salurninus si Glucia, repartizarea in toate cele 35 de triburi a aliatilor italici deveniti cetateni, excluderea din senat a celor cu datorii de peste 2 000 de dinari (ceea ce slabea pozitia aristocratiei), proclamarea lui Marius ca proconsul insarcinat cu comanda armatei din Orient.

Este momentul in care Sulla ioloseste in beneficiul sau armata de profesionisti - creatie a lui Marius -, pe rare, pretextind ca lupta "impotriva tiraniei", o intoarce asupra Romei. Trimisii Romei sunt ucisi, Mirius si partizanii sai declarati dusmani ai poporului (hostes publici) se refugiază in Hispania si, dupa cucerirea, de altfel uscara, a Romei, Rufus este ucis si expus pe rostre, legile sale abrogate si este introdusa "legislatia lui Sulla": preeminenta votulu in comitiile pe centurii, fata de cel din comitiile pe triburi, deci o intoarcere la legislatia postregala si un recul al democratiei, senatul recapatand dreptul de a discuta, inainte de supunerea spre aprobare in comitii, orice propunert a tribunilor poporului.

Dupa ce obtine juramantul de a apara aceasta ordine, din partea consulilor alesi pentru anul 87 i.t.n.: Cnaeus Oetavius (partizan al optimatilor) si Lucius Cornelius Cinna (partizan al popularilor), Sulla pleaca spre frontul din Orient, in lipsa sa la Roma se declanseaza razboiul civil. Dupa moartea lui Marius (13 ianuarie 86 i.e.n.), marianistii n-au avut o conducere unica si ferma. Oricum,

popularii il declara pe Sulla "dusman al poporului" (hostis publicus), comanda in Orient fiind incredintata consulului ales in locul lui Marius, Lucius Valerius Flaccus. Dar si Lucius Cornelius Cinna, celalalt consul, se pregateste sa imbarce o armata pentru a reduce la tacere pe Sulla, insa, in timp ce se afla la Aiicon, este ucis de soldati (84 i.e.n.).